



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Vigesima quinta Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Augusti 25.

NATALES

distracta prædia, libros, & reliquias. Et tamen sine murmuratione, tribulationibus velut aurum probatus, præcastigatum spiritum cælo reddidit. Vuarino successit Euergerus, qui cum nollet ædificari in parochia Leodiensi, Gladbacenses vocant Coloniam ad sanctum Martinum: iussit & reliquias deferri. Sed à sancto Vito in visione castigatus, vouit se locum primæuum restauraturum, & à Leodiensi episcopo redempturum. Vnde produabus ecclesijs *Gladbach & Royda*, dedit tres, *Tieglau, Ludbrach, & Venloe*. Trithemius vocat Sandradum abbatem sanctissimum, regularis disciplinæ, tam in se quàm in subditis, maximum cultorem, qui multis virtutibus & signis clarus in vita & post mortem, Sanctorum catalogo insertus est, cuius dies festus agitur nono Calendas Septembris. Sed posteriora Gladbacenses, qui corpus humi defossam habent, non agnoscunt, nisi eatenus quod anniuersarium eius festiuè celebrent: quodque à Deo sanctorum Catalogo inscriptum esse non dubitent: idemque in quibusdam libris priuata authoritate factum esse sciant.

In Chroni-
cis Hirsan-
gie, abbate
septimo.

In auctario
Vuardi Co-
lonie edito.

Vigesima quinta Augusti.

1^o. De S. Gregorio episcopo Ultraiectensi.

Ex ecclesiastica historia eius.

O Crauo Kalendas Septembris, sancti GREGORII, episcopi Traiectensis, atque confessoris. Qui fuit instructor sancti Ludgeri, episcopi Monasteriensis. Cum autem sanctus Bonifacius ad Hesos & Turingos iter agere cœpisset, peruenit ad Palaciolum, monasterium virginum prope

prope Treuiros, cui abbatissa Adula præerat. Et cum ad mensam sedissent, Gregorius puer alto eiusdem patriæ parentum sanguine procreatus, ex schola & palacio reuersus, ætatis suæ annum quasi decimum quintum agens, benedictione ab Episcopo accepta ad mensam legit. Cumque lectionem perlegisset, & Episcopus secundum proprietatem linguæ expositionem eius peteret, respondit cum verecundia se id nescire. Sanctus proinde Episcopus id fecit, & intantum cor pueri penetravit, vt relictis omnibus, amabilis discipulus magistro adhæserit, & ætate ac sapientia prouectiorem post se in Traiectensi ecclesia præe-
cit. Qui præfulatu suscepto post aurum non abiit, nec sperauit in pecuniæ thesauris: ideoque stabilita sunt bona illius in Domino: & elemosynas eius diuulgat omnis ecclesia sanctorum. Nullum in eo locum inuenit superstitionis vestium & ciborum: nullum iactantia & detractio sermonum. In potu tantum erat temperamentum, vt vix vnquam aut modico vino vteretur, quod non esset aqua mixtum. Discipulorum verò multiplici benedictione ditatus, vehementer eos admonuit, vt ebrietatem velut inferni foueam vitarent: & de omni vitiorum destructione, virtutumque ædificatione frequenter eos hortabatur. Cumque talibus successibus ad septuaginta annorum ætatem peruenisset, tactus molestia corporali, quam paralysem Medicivocant, tribus annis ea detentus non destitit suis monita salutis æternæ erogare. Cumque ad extrema perduceretur, imbecillia eius membra candida facta sunt, vt foris videntibus innotesceret quàm mundus eius spiritus in oculis Domini existeret. Audiuit quoque contri-

Augusti 25.

N A T A L E S

stari circumstantes discipulos de electi filij eius Albrici absentia. Erat enim in Italia regali seruitio deputatus. Quibus dilectus pater dixit: Nolite timere: non transibo antequam ipse veniat. Quod factum est: & tertio post eius aduentum die, petita licentia abeundi, iussit se ante oratorium Salvatoris collocari: ibique oratione facta, & communione percepta, aspiciens ad altare, deuotus ad Dominum migravit, cui multo tempore fideliter seruiuerat. Hæc sunt quæ in sancti-viri ecclesiastica historia leguntur, quam sanctus Ludgerus episcopus eius ab infantia discipulus, conscripsit.

Est autem in Traiectensi ecclesia festi eius Collecta: *Deus qui largistua bonitatis consilio ecclesiam suam beati Gregorij confessoris tui atque Pontificis, præclara vita meæitis decorasti: & gloriosis laudibus miraculis: concede propitius nobis famulus tuis, ut & ipsius in melius reformemur exemplis, & ab omnibus eius patrocinio protegamur aduersis. Per Christum dominum nostrum.*

2^o. De sancto Eusebio martyre.

Ex gestis, & literis ex Arnhemio acceptis.

Romæ, natalis sancti martyris Eusebij. Cui Vitellius, eo quod à laude Christi non cessaret, linguam excindi iussit. Quam mox Faustus quidam collegit, & fugiendo latuit. Martyr autem lingua carens, laudes Deo loqui non cessabat. Quod priuilegium & alijs quibusdam martyribus commune fuit, qui excisis linguis, articulatum sunt locuti. Cùm autem loquentem sine lingua Vitellius obstupesceret, rem ad Commodum Imperatorem retulit. Eoque iubente san-
ctus

Stus Eusebius, & tres collega tam diu plumbatis sunt cæsi donec exhalarent spiritum. Corpus ex Prumia regali monasterio Arduennæ, remanente tantum membro cruris, deuectum est Arnheimum, anno millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo, vbi quiescit in sui nominis parochia, quæ Prumiensibus subest. Est autem Eusebij nomen Græcum, quod à pietate trahitur. Geldris dicitur *Sinte Sebis*. Et in natali die, qui est vigesimus quintus mense Sextili, corpus per ciuitatem circumfertur à quatuor sacerdotibus. Est autem Arnheimum Geldriæ secunda ciuitas, in diœcesi Ultraiectensi. Literatis Arenacum.

3^o. De S. Ludouico rege, domino Artesiæ.

Ex Horis Romanis, & Flandriæ historijs.

Parisijs sancti Ludouini confessoris, regis Franciæ. Qui duodecim annos natus, patre amisso, & in Blanchæ matris sanctissima disciplina educatus, cum vigesimum annum attingeret, in morbum incidit; quo tempore cogitauit de recuperanda possessione Ierosolymorum. Quamobrem vbi conualuisset, vexillum ab Episcopo Parisiensi accepit, deinde mare cum ingenti exercitu traiiciens, primo prælio Saracenos fugauit. Sed cum ex pestilentia magna militum multitudo periisset, victus ipse captusque est. Rebus postea cum Saracenis compositis, liber rex exercitusque dimittitur: itaque Aconem profectus in ea Agarenorum vrbe, multos ad Christi fidem conuertit: præterea aliquot Christianorum vrbes refecit suis sumtibus. Interim mater eius migrat è vita: quare domum redire cogitur, vbi totum

Augusti 25.

N A T A L E S

se dedit pietatis officijs: nam multa ædificauit & monasteria, & pauperum hospitia: beneficentia egentes subleuabat; frequens uisibat ægrotos: quibus ipse non solum suis sumtibus omnia supeditabat, sed etiam quæ opus erant manibus ministrabat: vestitu vulgari utebatur: cilicio ac ieiunio corpus assiduè affligebat. Sed cum iterum transmisset, bellum Saracenis illaturus, iamque castra in eorum conspectu posuisset, pestilentia decessit in illa oratione: Introibo in domum tuam; adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Eius corpus postea Lutetiam Parisiorum translatum est. Ipse, clarus miraculis, à Bonifacio octauo in Sanctorum numerum est relatus.

Hæc autem inter Belgica recenseo, eo quod ex Brabantica Caroli magni stirpe auiam habuerit Elisabeth filiam sanctissimam Comitis Flandriæ & Hannoniæ, per quam ei obtigit magna Flandriæ portio, quam postmodum titulo Comitatus Artesiæ, Roberto fratri, qui in sancta terra occubuit, contulit. Sub huiusmodi autem ducibus magna multitudo Belgarum in castris Domini militabat: nam opera Harlemensium Guilhelmus Comes Hollandiæ sub hoc rege militans, Damiatam, quæ & Heliopolis dicitur, expugnauit.

Die vigesima septima Augusti.

De sancto Elmero, patrono Molhaniensi.

Ex literis domini Pauli Thonon, subprioris in Hastier.

Molhaniæ, natalis sancti ELMERI, episcopi & confessoris. Sed de hoc sancto patrono suo, &